

บทที่ 2

อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์

อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์เป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจอย่างมาก ผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนที่กระทบต่อวิกฤตทางการเงินของบริษัทผลิตปูนซีเมนต์ที่อาศัยเงินกู้จากต่างประเทศ ปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงินและภาระหนี้สินต่างประเทศที่พอกพูนอย่างมาก ทำให้บริษัทผลิตปูนซีเมนต์ต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง

ประเภทของปูนซีเมนต์

สุริยะ โพธิ์งาม (2536 : 25) ปูนซีเมนต์แบ่งออกเป็น 9 ประเภท คือ

1. ปูนซีเมนต์ผสม (mixed cement) เป็นปูนซีเมนต์ผสมพิเศษที่มีทรายหรือหินปูนบดละเอียดรวมอยู่ด้วยประมาณร้อยละ 25 เหมาะสำหรับใช้ในงานก่อสร้างที่ไม่ต้องการแรงรับน้ำหนักมาก เช่นงานก่อสร้างอาคารธรรมดาที่สูงไม่เกิน 3 ชั้น
2. ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ธรรมดา (ordinary portland cement) เป็นปูนซีเมนต์ที่ใช้ในงานก่อสร้างถนน ทำปูนก่อ ปูนฉาบ ก่อสร้างอาคารใหญ่ๆ สูงเกิน 3 ชั้น
3. ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ชนิดแข็งตัวเร็ว (rapid hardening portland cement) เป็นปูนซีเมนต์ที่ใช้ในงานก่อสร้างที่ต้องการให้เกิดแรงบีบน้ำหนักได้เร็วเหมาะสำหรับใช้ในงานคอนกรีตหรือปูนทราย ที่ต้องการทุนเวลาอดแบบ
4. ปูนซีเมนต์ชนิดดีพิเศษ (superfine cement) เป็นปูนซีเมนต์ที่ใช้สำหรับงานก่อสร้างพิเศษที่ต้องการแรงรับน้ำหนักสูงและแรงอัดของคอนกรีตหนา
5. ปูนซีเมนต์ที่มีความต้านทานต่อซัลเฟตสูง (sulphate resisting cement) เป็นปูนซีเมนต์ที่ใช้ในงานก่อสร้างในทะเลหรือตามชายฝั่งทะเลบนดินที่มีความเค็มปนอยู่หรือใช้ในบริเวณที่มีซัลเฟตสูง
6. ปูนซีเมนต์ที่ให้ความร้อนต่ำ (low heat cement) เป็นปูนซีเมนต์ที่ใช้ใน

งานก่อสร้างคอนกรีตที่มีเนื้อหนาๆ เช่น การสร้างเขื่อนกันลำนํ้าขนาดใหญ่ในนํ้าจืด

7. ปูนซีเมนต์เตาหลอม (portland blast furnace cement) เป็นปูนซีเมนต์ชนิดพิเศษสำหรับใช้ฉาบหรือก่อสร้างเตาหลอมที่ต้องใช้ความร้อนสูงในโรงงานอุตสาหกรรมเหล็กกล้า และอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ต้องใช้เตาหลอม

8. ปูนซีเมนต์บ่อนํ้ามัน (oil well cement) เป็นปูนซีเมนต์ชนิดพิเศษที่ใช้ในงานก่อสร้างบ่อนํ้ามัน ปูนซีเมนต์ประเภทนี้ บริษัทชลประทานซีเมนต์ จำกัด ผลิตและส่งไปจำหน่ายให้กับประเทศอินโดนีเซีย

9. ปูนซีเมนต์ขาว (white cement) ใช้สำหรับงานตกแต่งอาคารผนังทั้งภายในและภายนอกอาคารโรงงาน และใช้ทำผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เช่น กระเบื้องหลังคา กระเบื้องหินขัด หินล้าง และบล็อก

วัตถุดิบในการผลิต

การผลิตปูนซีเมนต์ต้องใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพสม่ำเสมอและได้มาตรฐาน ดังนั้นก่อนนำวัตถุดิบมาใช้ในการผลิต จึงต้องผ่านการวิเคราะห์อย่างละเอียด ทั้งด้านคุณภาพและส่วนประกอบ เพื่อที่ว่าเมื่อนำมาเผาแล้ว จะได้ปูนซีเมนต์ที่มีคุณภาพสม่ำเสมอ สุภชลาศัย และปัทมา กังคานนท์ (2539 : 5) ซึ่งมีส่วนประกอบของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตในประเทศไทย โดยส่วนใหญ่ได้แก่ หินปูน ดินขาว แร่เหล็ก และแร่ยิบซั่ม ซึ่งอยู่ในรูปของดินเหนียว ดินดาน หินชนวน โดยที่แต่ละโรงงานจะใช้วัตถุดิบต่าง ๆ เหล่านี้ในสัดส่วนและปริมาณที่แตกต่าง ขึ้นอยู่กับแหล่งที่มาและต้นทุนของวัตถุดิบที่จะหามาได้

พวกหินปูน หินเชลล์ หินชนวน มีมากตามเทือกเขาในเขตจังหวัดสระบุรี เพชรบุรี และนครศรีธรรมราช นอกจากนี้ยังมีบ่อดินมาร์ลที่จังหวัดนครสวรรค์และสระบุรี แหล่งแร่เหล็กในจังหวัดลพบุรีและนครสวรรค์ ส่วนยิบซั่มมีในจังหวัดพิจิตร นครสวรรค์

สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช รวมทั้งทรายที่ได้จากลำน้ำเจ้าพระยาบริเวณจังหวัด สิงห์บุรี และราชบุรี

กรรมวิธีการผลิต

สุกัษ สุภชลาศัย และปัทมา กังคานนท์ (2539 : 5) วัตถุประสงค์ที่นำมาใช้ในการผลิตปูนซีเมนต์แต่ละชนิดจะถูกบดจนเป็นผงละเอียดและนำมาผสมกันตามสัดส่วน การลดและผสมวัตถุดิบนี้อาจทำได้ 3 วิธี คือ

ก) กรรมวิธีการผลิตแบบเปียก (wet process) ซึ่งจะใช้ดินขาว ดินเหนียวเป็นส่วนประกอบในการผลิต โดยเอาหินปูนผสมดินและน้ำให้มีความชื้นประมาณ 30 - 40 % นำน้ำดินไปเผาจนได้เป็นปูนเม็ด (ในการผลิตปูนซีเมนต์ส่วนใหญ่จะคงรูปไว้เป็นปูนเม็ดก่อน เพราะสามารถเก็บรักษาไว้ได้นานโดยไม่เสื่อมคุณภาพ เสียค่าใช้จ่ายต่ำกว่า การเก็บปูนผง การบดเป็นปูนผงต้องคำนึงถึงความสามารถในการขายด้วยเพราะถ้าขายไม่หมดเก็บไว้นานปูนซีเมนต์จะเกาะตัวเป็นก้อนแข็งใช้ไม่ได้) พร้อมทั้งจะนำไปบดเป็นปูนซีเมนต์ผงต่อไป

กรรมวิธีแบบนี้เป็นแบบดั้งเดิม ค่าใช้จ่ายสูง มีการสูญเสียมาก ผลผลิตต่ำ วิธีแบบนี้อาจจะยังเหมาะสมกับแหล่งวัตถุดิบที่หาได้ในต้นทุนที่ประหยัด

ข) กรรมวิธีการผลิตแบบกึ่งแห้ง หรือ แบบเผาหมาด (Semi - dry Process) ใช้หินปูน ดินดำ และศิลาแลง จะถูกนำมาบดและทำให้ร้อนโดยอาศัยลมร้อน ฝุ่นที่แยกออกมาจากลมร้อนจะผสมกับน้ำให้เข้ากันแล้วปั่นเป็นเม็ดมีความชื้น 13 - 14 % และลดความชื้นด้วยก๊าซร้อนแล้วนำเข้าเตาเผาจนได้ปูนเม็ด

ค) กรรมวิธีการผลิตแบบแห้ง (Dry Process) ซึ่งใช้วิธีการไม่หินปูนให้ละเอียดโดยตรง (ไม่มีการเติมน้ำเข้าไปในวัตถุดิบ) และมีเครื่องดักฝุ่นไว้ป้องกันเพื่อสิ่งแวดล้อม

ซึ่งจะช่วยป้องกันการสูญเสียในเครื่องบดนำไปผสมกับวัตถุดิบอื่นให้มีความชื้น 5% แล้ว
จึงนำไปเผาจนได้ปูนเม็ดพร้อมบดเป็นปูนผงต่อไป กรรมวิธีนี้ใช้กันทั่วไปในปัจจุบัน
เนื่องจากต้นทุนการผลิตต่ำกว่าวิธีอื่น

กรรมวิธีการผลิตของโรงงานปูนซีเมนต์ในประเทศไทย ดังตารางที่ 1

SPU CHONBURI

ตารางที่ 1 กรรมวิธีการผลิตของโรงงานปูนซีเมนต์ในประเทศไทย

รายชื่อโรงงาน	กรรมวิธีการผลิต
1. บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	
- โรงงานปูนซีเมนต์ ท่าหลวง สระบุรี	แบบแห้ง
- โรงงานปูนซีเมนต์ แก่งคอย สระบุรี	แบบแห้ง
- โรงงานปูนซีเมนต์ ทุ่งสง นครศรีธรรมราช	แบบแห้ง
- โรงงานปูนซีเมนต์ เทาขาวง สระบุรี	แบบแห้ง
- โรงงานปูนซีเมนต์ ขาวขาวง สระบุรี	แบบแห้ง
- โรงงานปูนซีเมนต์ เทาลำปาง	แบบแห้ง
2. บริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)	
- โรงงานปูนซีเมนต์ ทับทิมทอง สระบุรี	แบบแห้ง
3. บริษัทชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน)	
- โรงงานปูนซีเมนต์ ดาศลิ นครสวรรค์	แบบกึ่งแห้ง
- โรงงานปูนซีเมนต์ ชะอำ เพชรบุรี	แบบแห้ง
4. บริษัทปูนซีเมนต์เอเชีย จำกัด (มหาชน)	
- โรงงานปูนซีเมนต์ พุทรา่ง สระบุรี	แบบแห้ง
5. บริษัททีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	
- โรงงานปูนซีเมนต์สระบุรี	แบบแห้ง
6. บริษัทสระบุรีซีเมนต์ จำกัด	
- โรงงานปูนซีเมนต์สระบุรี	แบบแห้ง
7. บริษัทสามัคคีซีเมนต์ จำกัด	
- โรงงานปูนซีเมนต์นครราชสีมา	แบบแห้ง
8. บริษัทไทยสถาปนา จำกัด	
- โรงงานไทยสถาปนา ราชบุรี	แบบแห้ง

การจำหน่าย

ธนาคารศรีนคร (2538 : 20) ปูนซีเมนต์มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันมาก แต่มีส่วนที่แตกต่างกันคือ ทำเลที่ตั้งของคลังสินค้าและจำนวนร้านค้าตัวแทนจำหน่าย ว่าสามารถกระจายเพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ได้มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้โรงงานขนาดใหญ่ที่มีกำลังการผลิตมากจะได้เปรียบในการกระจายสินค้าให้กว้างไกลครอบคลุมพื้นที่ได้มากกว่า เพราะมีฐานกำลังการผลิตที่มากเพียงพอกับความต้องการของตลาด การจำหน่ายปูนซีเมนต์มี 2 วิธีด้วยกันคือ การจำหน่ายโดยตรงให้กับผู้ใช้รายใหญ่ เช่น โครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ งานก่อสร้างของภาครัฐบาล และเอกชน ส่วนอีกวิธีคือ การจำหน่ายผ่านตัวแทนจำหน่าย ตัวแทนจำหน่ายจะเป็นผู้กระจายสินค้าไปให้พ่อค้าส่ง พ่อค้าปลีก และลูกค้า

ส่วนแบ่งตลาด

ส่วนแบ่งตลาดปูนซีเมนต์ของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2541 บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ครองส่วนแบ่งตลาดสูงถึงร้อยละ 44.61 ของตลาดทั้งหมด ในขณะที่บริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) บริษัททีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) บริษัทปูนซีเมนต์เอเชีย จำกัด (มหาชน) และบริษัทชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) มีส่วนแบ่งตลาดรองลงมาตามลำดับ คือ 24.01, 16.58, 8.17 และ 3.48 ตามลำดับ (รายละเอียดในตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ส่วนแบ่งตลาดปูนซีเมนต์ของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2541

ผู้ผลิต	ส่วนแบ่งตลาด(ร้อยละ)
บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	44.61
บริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)	24.01
บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	16.58
บริษัทปูนซีเมนต์เอเชีย จำกัด (มหาชน)	8.17
บริษัทชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน)	3.48
อื่นๆ	2.61
รวม	100

ที่มา : รายงานประจำปี บริษัททีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน), 2541: 22

การนำเข้าและส่งออกปูนซีเมนต์ของประเทศไทย

การนำเข้าปูนซีเมนต์ของไทยมีปริมาณและมูลค่าการนำเข้าไม่มากนักและการนำเข้านั้นมีขึ้นเป็นระยะ ๆ มีการนำเข้าปูนซีเมนต์ในปริมาณมากช่วงปี พ.ศ. 2532 - 2535 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่เศรษฐกิจของประเทศมีอัตราการเจริญเติบโตสูง และเป็นช่วงที่อุตสาหกรรมก่อสร้างขยายตัวอย่างมาก ทำให้ต้องนำเข้าปูนซีเมนต์ประมาณ 3.5 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2533 5.6 ล้านตันในปี พ.ศ. 2534 และ 1.2 ล้านตันในปี พ.ศ. 2535 (รายละเอียดในตารางที่ 3)

ในด้านการส่งออกนั้นปริมาณและมูลค่าการส่งออกปูนซีเมนต์ขึ้นอยู่กับปริมาณการใช้ภายในประเทศ หากปีใดปริมาณการผลิตสูงกว่าการใช้ในประเทศก็จะมี การส่งออก การส่งออกปูนซีเมนต์ในช่วงปี พ.ศ. 2535 มีปริมาณ .15 ล้านตัน แต่ในปี พ.ศ. 2536 นั้น การส่งออกปูนซีเมนต์ของไทยเพิ่มขึ้นสูงมากเป็น 2 ล้านตัน 2.5 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2537 2.9 ล้านตันในปี พ.ศ. 2538 และ 3.4 ล้านตันในปี พ.ศ. 2539 ผลจากการที่กำลังการผลิตเหลือเกินความต้องการมาก ทำให้ประเทศไทยสามารถส่งปูนซีเมนต์ และปูนเม็ดออกไปจำหน่ายในต่างประเทศได้มาก คือมียอดส่งออกในปี พ.ศ. 2541 มากถึง 9.6 ล้านตัน หรือเพิ่มจากปี พ.ศ. 2540 ถึง 4.2 ล้านตัน หรือร้อยละ 77 (รายละเอียดในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในประเทศไทย การนำเข้าและส่งออกปูนเม็ดและ
ปูนซีเมนต์ ระหว่าง พ.ศ. 2531 - 2541

(หน่วย: พันตัน)

ปี	ปริมาณการใช้	อัตราการเพิ่มขึ้น (ลด) %	การนำเข้า	การส่งออก
2531	11,580	20.00	2	43
2532	15,250	31.69	140	33
2533	18,740	22.89	3,552	12
2534	22,200	18.46	5,656	6
2535	23,600	6.31	1,179	150
2536	25,880	9.66	-	2,000
2537	29,000	12.00	-	2,500
2538	33,300	14.79	754	2,990
2539	36,700	10.21	-	3,400
2540	36,045	(1.78)	-	5,450
2541	20,335	(43.58)	-	9,613

ที่มา : รายงานประจำปี บริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน). 2541 : 14

ภาวะอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในปี พ.ศ. 2541 มีปริมาณอุปทาน (Supply) มากกว่า อุปสงค์ (Demand) อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ส่งผลให้มีการชะลอโครงการก่อสร้างต่างๆทั้งในส่วนของภาครัฐบาลและเอกชนลงเป็นจำนวนมาก ทำให้ปริมาณความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในการก่อสร้างลดจำนวนลงตามไปด้วย โดยในปี พ.ศ. 2541 ประเทศไทยมีปริมาณความต้องการใช้ปูนซีเมนต์โดยรวมประมาณ 20 ล้านตัน ลดลงจากปี พ.ศ. 2540 ที่มีประมาณ 36 ล้านตัน ในขณะที่กำลังการผลิตสูงสุดยังคงมีอยู่ประมาณ 50 ล้านตัน ทำให้ผู้ผลิตปูนซีเมนต์แต่ละรายมีการส่งปูนซีเมนต์ไปยังต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2541 ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกปูนซีเมนต์มากที่สุดเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านที่อยู่ในกลุ่มอาเซียน

สำหรับปี พ.ศ. 2542 คาดว่าความต้องการปูนซีเมนต์ในประเทศจะอยู่ในระดับเดียวกับปี พ.ศ. 2541 โดยการแข่งขันด้านราคาของผู้ผลิตจะไม่รุนแรง แต่การแข่งขันยังคงเน้นการช่วงชิงตลาดส่งออก ราคาในตลาดส่งออกคงยังอยู่ในระดับเดิม เนื่องจากยังมีการแข่งขันสูงจากผู้ส่งออกรายอื่นในภูมิภาคอาเซียน เช่น เกาหลีใต้ อินโดนีเซีย เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตรรา ศิริคุณ (2524 : 346) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ้อลูมิเนียมที่ใช้ในการก่อสร้างในประเทศไทย

ด้านการบริหารเงินทุนของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ้อลูมิเนียมที่ใช้ในการก่อสร้าง จากการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุน และงบแสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน พบว่าโครงสร้างของเงินทุนของอุตสาหกรรมนี้ส่วนใหญ่มาจากส่วนของหนี้สิน เฉลี่ยแล้วประมาณ 60 % และส่วนใหญ่เป็นหนี้สินระยะสั้น ซึ่งอยู่ในรูปเงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร เงินกู้ยืมระยะสั้นและเจ้าหนี้การค้า ส่วนที่เหลือจะมาจากส่วนของเจ้าของเฉลี่ยแล้ว 33 % นอกจากนั้น

ก็เป็นเงินลงทุนจากหนี้สินระยะยาว และจากการวิเคราะห์หั่งบแสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินลงทุน พบว่า วิธีการจัดหาเงินทุนของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมที่ใช้ในการก่อสร้างยังไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ดีตลอดช่วงปี พ.ศ. 2519 - 2523 คือมีการจัดหาเงินทุนจากแหล่งระยะยาวไปใช้ลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียน นโยบายการบริหารเช่นนี้ถึงแม้จะมีความเสี่ยงน้อยก็ได้รับผลตอบแทนต่ำ เนื่องจากเงินลงทุนจากแหล่งระยะยาวมีต้นทุนสูง

สรุปผลจากการวิเคราะห์ฐานะทางการเงินของอุตสาหกรรมนี้ ในช่วงปี พ.ศ. 2519 - 2523 พอสรุปได้ว่าปัญหาของอุตสาหกรรมคือ ต้นทุนการผลิต และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ผู้ผลิตไม่อาจเพิ่มราคาขายได้ตามสัดส่วนของต้นทุนที่สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมที่ใช้ในการก่อสร้างในประเทศมีการขยายตัวในอัตราที่ต่ำ จึงทำให้มีการแข่งขันกันมากระหว่างผู้ผลิตด้วยกันในเรื่องราคาจำหน่าย ซึ่งทำให้ผู้ผลิตแทบทุกรายในอุตสาหกรรมนี้ มีกำไรลดลงหรือไม่ก็ขาดทุนมากขึ้น ปัจจัยดังกล่าวมีผลทำให้แนวโน้มของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมที่ใช้ในการก่อสร้างลดลง เนื่องจากมีบริษัทผู้ผลิตเพิ่มขึ้น ทำให้มีการแข่งขันกันมากระหว่างผู้ผลิตด้วยกัน อีกทั้งเนื่องมาจากอุตสาหกรรมก่อสร้างมีการชะลอตัวลง จึงทำให้ปริมาณความต้องการผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมที่ใช้ในการก่อสร้างลดลงด้วย

นิตยัธิดา เลียงเจริญสิทธิ (2524 : 457) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ปรากฏผลว่า ปัจจุบันต้นทุนการผลิตไม้วีเนียร์สูงขึ้นมาก โดยเฉลี่ยค่าวัตถุดิบและต้นทุนคงที่ ทั้งนี้เนื่องจากมีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นมาก ทำให้ต้องแข่งขันกันซื้อไม้ซุง ซึ่งมีจำนวนจำกัดมาป้อน โรงงาน และการที่แต่ละบริษัทไม่สามารถผลิตไม้วีเนียร์ได้เต็มกำลังการผลิตทำให้เกิดการประหยัดต้นทุนต่อปริมาณการผลิต (Economy of Scale) ต้นทุนคงที่จึงอยู่ในระดับสูงอีกทั้งไม้วีเนียร์สักที่ส่งออก

ไปขายต่างประเทศต้องเสียอากรขาออกและการขนส่งในอัตราสูง จึงเป็นผลให้ราคาไม้วีเนียร์สักของไทยในตลาดต่างประเทศสูงกว่าราคาไม้วีเนียร์จากประเทศคู่แข่งอื่น ผู้ซื้อจึงหันไปซื้อไม้วีเนียร์ที่มีราคาต่ำกว่าแทน จนเป็นผลให้สมรรถภาพในการหาค่าไรของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลง จนต้องขาดทุนสุทธิ จากการขายไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 ก่อให้เกิดปัญหาการเงินด้านอื่นตามมา กล่าวคือ สภาพคล่องและสมรรถภาพในการดำเนินงานลดลง ขณะที่สภาพเสี่ยงสูงขึ้น

ดังนั้นแนวทางการแก้ปัญหาด้านการเงินจึงอยู่ที่การปรับปรุงสมรรถภาพในการหาค่าไรของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ให้สูงขึ้น ด้วยการหาช่องทางขยายตลาดการค้าไม้วีเนียร์ให้กว้างขวางกว่าเดิม เพื่อเพิ่มปริมาณการขาย ขณะเดียวกันก็ต้องพยายามลดต้นทุนการผลิตไม้วีเนียร์ลงให้ได้ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น ลดการลงทุนในสินทรัพย์ แต่เพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานของสินทรัพย์ที่มีอยู่ ป้องกันการสูญเสียผลผลิตที่ได้ อันเนื่องมาจากคุณภาพไม่ได้มาตรฐานด้วยการศึกษาหลักการดำเนินงานของเครื่องจักรตลอดจนวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้อง

คารณี โชติอนันตชัย (2525 : 348) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ทางการเงินของโรงพยาบาลเอกชนที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้านการบริหารเงินทุนของอุตสาหกรรมโรงพยาบาลเอกชน จากการวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงินปรากฏว่ากิจการขนาดเล็กมีการใช้เงินทุนจากหนี้สินในสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมา คือ กิจการขนาดกลางและกิจการขนาดใหญ่ตามลำดับ โดยหนี้สินส่วนใหญ่เป็นหนี้สินหมุนเวียน และจากการวิเคราะห์หั่งบแสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุนพบว่า วิธีการจัดหาเงินทุนของอุตสาหกรรมโรงพยาบาลเอกชนไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ดี กล่าวคือ มีการนำหนี้สินระยะสั้นไปลงทุนในสินทรัพย์ถาวร

จากการศึกษา พอสรุปได้ว่า ปัญหาของอุตสาหกรรมคือต้นทุนการบริหารค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในขณะที่โรงพยาบาลเอกชน ไม่สามารถเพิ่มค่าบริการได้ตาม

สัดส่วนของต้นทุนที่สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำรวมทั้งปัญหาการบริหารภายในบริษัทเอง ดังนั้นบริษัทเกือบทุกรายในอุตสาหกรรมนี้จึงประสบผลขาดทุนอย่างต่อเนื่อง

พนิดา ศกุนตะเสริฐ (2525 : 350) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไม้ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไม้ในเขตกรุงเทพมหานคร จะเห็นได้ว่า อุตสาหกรรมนี้ประสบปัญหาทางการเงินหลายประการที่สำคัญคือปัญหาเกี่ยวกับสภาพคล่อง และความสามารถในการทำกำไรและบริษัทที่ประสบปัญหาด้านการเงินมากที่สุดคือ บริษัทราชา จำกัด จากข้อเท็จจริงพบว่าการดำเนินงานของบริษัทประสบผลขาดทุนมาตลอด ทำให้ขาดเงินหมุนเวียนอย่างมากจนขาดความคล่องตัวในการดำเนินงาน แต่ผู้บริหารของบริษัทสามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินด้วยการเพิ่มทุนโดยขอความร่วมมือจากเจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นเดิมให้ร่วมลงทุนด้วย รวมทั้งการขายสิทธิการเช่าสำนักงานของบริษัท เพื่อให้มีเงินสดเข้ามาหมุนเวียนเพิ่มขึ้น ปัญหาด้านการตลาดบริษัทได้เปลี่ยนมานั้นการขายสินค้ามาตรฐานของบริษัทแทนการขายงานตามแบบหรืองานรับสั่งทำ ปัญหาด้านการผลิตได้เปลี่ยนวิธีการผลิตจากเดิมให้เป็นการผลิตแบบอุตสาหกรรมโดยจัดระบบการผลิตเป็นชิ้นส่วน (Knock - Down) ซึ่งวิธีนี้จะทำให้มีการวางแผนการผลิต การจัดซื้อและจัดสต็อกในช่วงเวลาที่เหมาะสมทำให้ลดต้นทุนในการผลิต ตลอดจนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ลงได้

สมใจ แต่ไพสิฐพงษ์ (2525 : 355) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ในประเทศไทย

ด้านการบริหารเงินทุนของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ จากการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุน ปรากฏว่ากิจการขนาดกลางมีการใช้เงินทุนจากหนี้สินในสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมาคือกิจการขนาดใหญ่ และกิจการขนาดเล็กตามลำดับ โดยหนี้สินส่วนใหญ่เป็นหนี้สินหมุนเวียนและจากการวิเคราะห์หั่งบแสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน พบว่า วิธีการจัดหาเงินของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ดี กล่าวคือ มีการนำหนี้สินระยะสั้นไปลงทุนในสินทรัพย์ระยะยาว

จากการศึกษาพอสรุปได้ว่า ปัญหาของอุตสาหกรรมคือต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ผู้ผลิตไม่อาจเพิ่มราคาขายได้ตามสัดส่วนของต้นทุนที่สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ อีกทั้งราคาอาหารสัตว์มีความสัมพันธ์กับราคาเนื้อสัตว์ด้วย ดังนั้นผู้ผลิตเกือบทุกรายในอุตสาหกรรมนี้จึงมีกำไรลดลงหรือไม่ก็ขาดทุนมากขึ้น

อรอุไร ศุรงค์พิศิษฏ์กุล (2526 : 336) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมเสาเข็มคอนกรีตอัดแรงในประเทศไทย

ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่า อุตสาหกรรมเสาเข็มคอนกรีตอัดแรงมีฐานะทางการเงินอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีนัก โดยเฉพาะสภาพคล่องและสมรรถภาพในการหากำไร ซึ่งยังไม่สามารถดึงดูดความสนใจของนักลงทุนได้ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังได้วิเคราะห์แนวโน้มของอัตราส่วนทางการเงินแต่ละประเภท เพื่อให้เห็นการเคลื่อนไหวของอัตราส่วนโดยเฉลี่ยของทั้งอุตสาหกรรมในช่วงปี พ.ศ. 2520 - 2523 พบว่าสมรรถภาพในการหากำไรของอุตสาหกรรมเสาเข็มคอนกรีตอัดแรงมีแนวโน้มลดลงมาโดยตลอด

ด้านการบริหารเงินทุนของอุตสาหกรรมเสาเข็มคอนกรีตอัดแรง จากการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนของกิจการขนาดใหญ่ กิจการขนาดกลาง กิจการขนาดเล็ก และของอุตสาหกรรมปรากฏว่ามีการใช้เงินทุนจากหนี้สินและส่วนใหญ่เป็นหนี้สินระยะสั้น จากการ

วิเคราะห์งบแสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุนพบว่า วิธีการจัดหาเงินทุนของอุตสาหกรรม เสาเข็มคอนกรีตอัดแรงไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ดีคือ มีการนำหนี้สินระยะสั้นไปลงทุน ในสินทรัพย์ระยะยาว นโยบายการบริหารเงินทุนเช่นนี้ทำให้อุตสาหกรรมมีความเสี่ยงสูง ในการที่จะต้องชำระหนี้คืนให้ทันภายในกำหนดระยะเวลาอันสั้น โดยที่อุตสาหกรรมอาจจะ ไม่สามารถนำสินทรัพย์ถาวรไปใช้ประโยชน์และก่อให้เกิดกำไรมาเป็นเงินสดเพื่อชำระหนี้ ได้ทัน ถ้าอุตสาหกรรมยังคงใช้นโยบายการบริหารเงินทุนเช่นนี้ต่อไป อุตสาหกรรมก็อาจ จะเผชิญกับความเสี่ยงที่สูงขึ้น ซึ่งอาจจะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงในอนาคต

จากการศึกษาวิเคราะห์พอสรุปได้ว่า ปัญหาของอุตสาหกรรมเสาเข็มคอนกรีต อัดแรงประการแรกคือ ราคาวัตถุดิบสูงขึ้นมาก ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ในขณะที่ ผู้ผลิตไม่อาจเพิ่มราคาขายให้สูงขึ้นได้มากเท่าที่ควร และเนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่มีการ แข่งขันกันค่อนข้างมาก อีกประการหนึ่งคือนโยบายการจัดหาเงินทุนของอุตสาหกรรม ไม่สอดคล้องกับอายุการใช้งานของสินทรัพย์ โดยได้นำเงินทุนจากแหล่งระยะสั้นไปใช้ ลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ซึ่งจัดว่าทำให้ความเสี่ยงสูงขึ้น ดังนั้นจึงควรปรับปรุงนโยบาย การจัดหาเงินทุนให้สอดคล้องกับอายุการใช้งานของสินทรัพย์ และผู้ผลิตควรปรับปรุง เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตเพื่อพยายามลดต้นทุนต่อหน่วยให้ต่ำสุด นอกจากนั้นรัฐบาล ควรกำหนดนโยบายที่แน่นอนในการสนับสนุนการผลิตของอุตสาหกรรมนี้ เช่น จัดสรร งบประมาณในการก่อสร้างในแต่ละปีและควรจัดให้มีการพบปะกันเป็นครั้งคราวระหว่าง ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายผู้ผลิต เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาอุปสรรค ตลอดจนข้อคิดเห็นเสนอแนะต่างๆ ในการดำเนินการด้านนี้